

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

Hanhund och tik: 34-38 cm

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Uppförande:

- Skygghet.

Huvud:

- Alltför bred och flat skalle.
- Runda, framträdande ögon.
- Högt ansatta, breda, tjocka eller runda öronlappar.

Hals:

- Kort hals.

Kropp:

- Lång, svag rygglinje,.
- Avsaknad av massa.
- Ej markerad bröstbensknapp.
- Flata revben.
- Krokxvans.

Framställ:

- Rak skuldra.
- Utåtvridna armbågar.
- Alltför utåtvridna mellanhänder, -
- överkotade framben.
- Lösa tassar.

Bakställ:

- För tätt eller brett ställda hasor.

Päls:

- Kort och tunn.

Färg:

- Alltför blek tanfärg.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Avsaknad av rastyg.
- Bettfel.
- Ljusa ögon.
- Alltför lång kropp.
- Missbildad bröstorg, avsaknad av bröstbensknapp.
- Fransyska framben.
- Päls av annan färg en de i standarden föreskrivna.
- Anatomiska abnormiteter.

NOTA BENE

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

BASSET HOUND

Ett pack med basset hounds från en äldre engelsk målning.

URSPRUNGSLAND/

HEMLAND:

Storbritannien
Grupp 6. FCI-nr 163 FCI-standard 1989
-04-27; eng. SKK stand.k. 1996-10-29

ANVÄNDNINGSMRÅDE: Långsam
drivande hund

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Basset Hound härstammar från franska, lågbenta drivande hundar vilka förr användes i pack. Rasen härstammar främst från basset artesiens normand och inkorsning av blodhund.

År 1866 importerades de två första exemplaren av rasen basset artesiens normand från Frankrike till England. Hundarna kallades Basset och Belle och år 1867 blev de föräldrar till den första kullen av rasen i England. En Sir Everett Millais startade sin första uppfödning med en fransk hane kallad Model, från greve le Couteux de Canteleu. Model ställdes ut första gången år 1875. Men det var en samtida hund, Fino de Paris, även den från Couteux, som kom att ligga till grund för den engelska rasen basset hound. Det var avancerad inavel som företogs med Fino de Paris och hans avkommor. Den ledde tjugo år senare till så tveksamma resultat att Millais 1892 bestämde att rasen behövde tillskott av helt nytt blod, det var då den beryktade inkorsningen med blodhund skedde. Millais skapade rasen basset hound av resultatet från den korsningen.

KOMMENTAR

Syftet med denna korsning var att få fram en långsam drivande hund med absolut bästa spårformåga. Försöket föll väl ut och rasen etablerades snabbt i England. Rasens främsta användningsområde i sitt hemland England har varit som drivande jakthund. Den har använts som s.k. packhound, vilket betyder "jaga i flock". Basset hunden följdes främst till fots, därav vikten av långsamma hundar till skillnad från många andra engelska packhundar t.ex. foxhounds och harriers som i stället följdes av ryttare. Idag är basset hound en numerärt stor ras i England som i huvudsak är en sällskapshund. På de största engelska utställningarna är det inte ovanligt med upp till 200 anmälda hundar. Först år 1958 kom rasen till Sverige. Här möttes den inledningsvis med ett visst motstånd, men blev efterhand alltmer uppskattad som en trevlig familjehund.

Idag registreras ca 100-120 valpar per år. Användningen är mestadels till sällskap. Basset hounden är många gånger en duglig eftersökhund med sitt goda luktsinne, som den ärvt från blodhunden. Flertal basset hounds är också framstående på viltpårprov. Enstaka individer används i praktiskt jakt här i Sverige, men av dem är det bara några få som startar på drevprov.

HELHETSINTRYCK:

Basset Hound skall vara en välbalanserad, lågbent drivande hund med påtaglig substans och full av kvalitet.

En viss mängd löst liggande hud är önskvärt.

KOMMENTAR

Det är viktigt att en basset hound ger ett första intryck av tyngd, massa och längd i kroppen samt måttlig mängd lös hud och långa öron. En basset hound är en relativt stor och tung hund i förhållande till sin mankhöjd. Den skall ha en påtagligt kraftig benstomme och en muskelfylld nästan klotformig bakdel s.k. äppelrumpa.

Basset hound är också en långsträckt hund med alltigenom djup kropp där överlinje och underlinje bör vara parallella med markplanet för att ge önskvärd helhet. Storlek och tyngd hör ihop, men det får i sin tur aldrig påverka så att inte rörelserna är absolut sunda och fria med ett väl avvägt, balanserat och långt steg. Basset hounden får aldrig verka vara klumpig eller hämmad än mindre bli en karikatyr.

En basset hound är och skall vara en rörlig hund.

Vi ser gärna också att domarna fäster mer uppmärksamhet på tydlig könsprägel.

Hane respektive tik med utmärkt typ och könsprägel, båda välbyggda med lämpligt markavstånd.

UPPFÖRANDE/ KARAKTÄR:

Basset hound är en härdig drevhund med gamla anor vilken besitter instinkten att jaga i flock (packhound). Rasen har djupt, klangfullt skall och stor uthållighet i markerna.

Temperamentet skall vara lugnt, aldrig aggressivt eller undfallande. Rasen skall vara tillgiven.

KOMMENTAR

För samtliga s.k. packhounds så är ett godmodigt och synnerligen socialt beteende mot andra hundar utmärkande för rasen. Rasens mentalitet skall vara genomgående mycket vänlig och om detta får det aldrig råda tvivel. En basset hound får aldrig verka nervös, osäker eller skygg.

Dålig mentalitet är ett mycket allvarigt fel för en basset hound och varje tendens till avvikelse skall medföra prissänkning.

HUVUD:

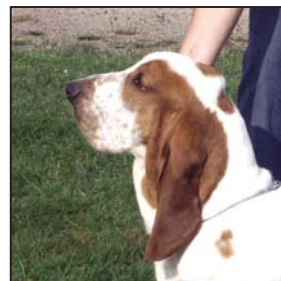
Skallens och nosryggens plan skall vara nästan parallella och nospartiet skall endast vara något längre än skallen, mätt från stop till nackknöl.

KOMMENTAR

För att erhålla ett korrekt huvud är det väsentligt att hjässan och nosryggens linjer är nästan parallella med varandra. Huvuden finns med divergerande huvudlinjer s.k. "fallande bakskalle" vilket dock är ett uttryck vi ej önskar att använda då det inte klart tydliggör vad som egentligen avses.

Huvud med nästan parallella linjer och framträdande nackknöl samt väl markerad nackböj.

Huvud med divergerande linjer, för övrigt utmärkt läpp och hakpåsar samt välplacerade öron.

Skallparti: Skallen skall vara välvd, måttligt bred över pannan och gradvis avsmalna mot nospartiet. Nackknölen skall vara framträdande.

KOMMENTAR

Huvudet skall vara relativt ädelt och nackknölen skall framträda mycket tydligt.

Stop: Stopet skall vara svagt markerat.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara stor med vida näsborrar. Den får nå framför läpparna och skall vara fullt svartpigmenterad utom hos ljusst tecknade hundar, där den får vara mörkt eller ljusst leverbrun.

Nosparti: Nospartiets helhetsintryck skall vara välmejslat men får inte vara snipigt.

Läppar: Överläpparna skall påtagligt täcka underläpparna.

KOMMENTAR

Från sidan sett så ut skall överläpparna vara påtagliga (dock utan överdrift) för att hunden inte ska se snipig ut.

Huvud med utmärkt läpp och hakpåsar, dock med platta öron som är något korta.

Huvud med knapp läpp men med välplacerade och inrullade öron av korrekt längd.

Käkar/tänder:

Käkarna skall vara kraftiga med perfekt jämnt och komplett saxbett.

KOMMENTAR

Det finns en del för smala underkäkar, trots ett i övrigt korrekt bett och käkar med felställda canintänder, detta skall påverka prissättningen. Tångbett är en ringa avvikelse. Ett underbett skall medföra prissänkning som hos andra långnosade raser. Generellt kan sägas att inkorrekta bett eller tandförluster är inget större problem i rasen.

Ögon: Ögonen skall vara rombformade, varken framträdande eller för djupt liggande. De skall vara mörka men får tona mot mellan-brunt hos ljusst tecknade hundar. Ljusa eller gula ögon är inte önskvärdt. Uttrycket skall vara lugnt och allvarligt. Det röda i nedre ögonlocket kan synas. Det får dock inte vara framträdande.

Alltför öppna och våta ögon.

KOMMENTAR

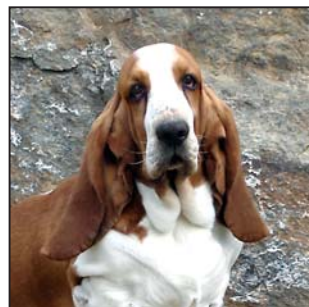
Standardskrivningens krav på rombformade ögon är inte helt lyckat då det kan medföra avvikelser som predisponerar för ögonproblem.

Problem finns med alltför öppna ögon, ofta kombinerat med att undre ögonlocken viker sig utåt. Dessa ögon är vanligtvis irriterade och/eller röda med olika grad av framfall på tredje ögonlocken. I vissa fall kan ses tendenser till inrullning i övre/nedre ögonlocket eller att ögonöppningen inte är placerad mitt för ögat samt att en del hundar är våta runt ögonen.

Alla dessa iakttagelser skall kommenteras i kritiken samt påverka prissättningen nedåt.

Dock kan vi acceptera något hängande nedre ögonlock (= det röda i nedre ögonlocket kan synas) så länge ögonen ser friska ut. När hunden har sitt huvud nedsänkt kan huvudrynkorna dölja ögonen, men när huvudet höjs ska hela ögat framträda. Det är även viktigt att ögonen är symmetriska i formen sinsemellan.

En del problem med för ljusa ögon finns och visst strävar alla efter så mörka ögon som möjligt, men de ljusa och vita hundarna har ofta en ögonfärg som harmonierar med hundens övriga färg. En utmärkt tumregel är att hos de ljusare hundarna bör ögonfärgen åtminstone vara en eller ett par nyanser mörkare än den omgivande pälsfärgen runt ögonen.

Exempel på sunda ögon och korrekta öron.

Öron med överdriven längd.

Öron: Öronen skall vara lågt ansatta, strax under ögonlinjen. De skall vara långa, och väl nå förbi nospetsen på ett nosparti av korrekt längd, dock utan överdrifter. Öronen skall vara smala i hela sin längd och väl inrullade. De skall vara mycket mjuka och tunna.

KOMMENTAR

Öronen hos en basset hound är en mycket viktig detalj då det påverkar uttrycket oerhört mycket. Det står i standarden att öronen skall nå väl om nospartiet. Allt utöver detta är onödigt och i vissa fall t.o.m. överdrivet. Under lång tid har "längst är bäst" premierats i ringarna vilket gjort att standardenliga öron många gånger kommenterats som korta, vilket är felaktigt.

Viktigare (och sundare) än överdriven längd är att de är lågt ansatta samt mycket mjuka och tunna i sin struktur så att de blir väl inrullade.

Ett tjockt platt öra med broskig öronmussla ger ett aningen bryskt uttryck istället för det mjuka och vänliga uttryck som är önskvärt.

HALS: Halsen skall vara muskulös, tämligen lång och med väl markerad nackböj och uttalade men inte överdrivna hakpåsar.

KOMMENTAR

På grund av längden i kroppen hos rasen, är det följdriktigt med en tämligen lång hals. Detta är dessutom ändamålsenligt för en spårande hund.

För korta halsar är ett vanligt förekommande fel (ofta ser man detta hos hundar som har framskjutna skuldror) och det skall påverka prissättningen nedåt.

En basset hound bör ha en naturlig ledig resning när den inte arbetar med att språra eller driva.

Framstupa hållning beror ofta på framskjutna eller/och tunga skuldror.

En väl markerad nackböj är i regel mer framträdande på hanhundar.

Hakpåsar s.k. dewlaps under hakan skall vara uttalade, men får inte bli överdrivna. Mängden skall vara i balans och harmoni till överläppen och hunden som helhet.

KROPP: Kroppen skall vara lång och alltigenom djup. Höjden skall vara ungefär densamma vid manke och höftbensknölar, dock kan välvningen över länderna ligga något högre.

KOMMENTAR

Överlinje och underlinje bör vara parallella med markplanet för att ge önskvärd helhet. Detta innebär att en basset hound behöver ha en del löst ljumskinn för att få den rätta silhuetten. Observera att uppdragen underlinje och torra ljumskar inte bidrar till rätt helhet.

Det förekommer ofta hundar som är överbyggda/bakhöga (vanligtvis beror det på för knappa bakbensvinklar), detta skall sänka prissättningen.

I typ och proportion utmärkt hane respektive tik där båda har parallell över- och underlinje.

Högställd hane med knappa vinklar både fram och bak samt en uppdragen underlinje.

Alltför lång tik med en alltigenom grund kropp som saknar substans och kvalitet.

Tik med framskjutna skuldror, eftergiven rygg och knappa vinklar bak.

Överbyggd/bakhög tik med knappa bakbensvinklar och som är för djup i bröstkorgen samt kort i sin helhet.

Basset honden får aldrig verka klumpig eller hämmad, den ska vara full av spänst och kvalitet.

Rygg: Ryggen skall vara plan och tämligen bred. Från manke till länd skall den inte vara överdrivet lång.

KOMMENTAR

Kroppen skall vara lång, men längden ska sitta i bröstkorgen och inte i länden. Alltför samlade korta eller överdrivet långa hundar skall inte efterstävas.

Bröstkorg: Förbröstatet skall vara väl markerat men bröstet skall varken vara smalt eller överdrivet djupt. Bröstkorgen skall vara väl rundad och utvecklad, utan kantighet och med långa bakre revben.

KOMMENTAR

Bröstkorgens storlek och form är mycket viktigt för rasen. Hunden ska ha korrekt välvda revben med en korrekt rundad botten. Längden på bröstkorgen är av vikt och ska ge hunden dess karakteristiska kroppslängd. Lämpligt markavstånd räknat från undersidan av bröstkorgen är ca ¼ av den totala mankhöjden.

I rasen finns korta bröstkorgar, flat bröstbotten, defekta revben och ibland även "knyckar på revbenen" samt bröstben som är påtagligt korta. Likaså förekommer korta och outvecklade bakre revben. Alla dessa brister skall påverka prissättningen nedåt i förhållande till graden av avvikelser.

Svans: Svansen skall vara väl ansatt, tämligen lång, kraftig vid roten och avsmalnande med måttlig mängd grovt päls hår på undersidan. När hunden rör sig bärs svansen uppåt och böjer sig i mjuk sabelform, inte rullad eller glatt över ryggen.

KOMMENTAR

Svansförlingen påverkar helhetsintrycket i allra högsta grad. Den önskvärda korrekta uppåt burma mjukt sabelformade svansen är det man helst vill se. Avvikelser som lågt buren svans, ej korrekt sabelform eller s.k. "glad svans" förekommer och får bedömas i förhållande till graden av avvikelser. Det är av största vikt att en Basset Hound ej får prissättas högt om den i rörelse bär svansen nedanför rygglinjen eller t.o.m. mellan benen då detta ofta även indikerar på brister i önskvärd mentalitet. I vila måste dock svansen accepteras hängande.

Korrekt frönter med utmärkta tassar.

EXTREMITETER:

FRAMSTÄLL: Frambenen skall vara korta, kraftfulla och ha mycket kraftig benstomme. Framifrån sett skall förbröstatet väl fylla utrymmet mellan de böjda frambenen.

KOMMENTAR

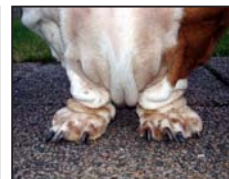
Frambenen bör vara symmetriska i sin form sinsemellan framifrån betraktat. Ibland förekommer det framben där det ena är "rakt" medan det andra är något eller mycket utåtvridet/krokigt. Denna typ av asymmetri bör sänka kvalitetspriset i förhållande till graden av avvikelser.

Asymmetrisk frönt.

Snäv/vek frönt.

Platta tassar och alltför mycket hudrynkor.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda och skuldrorna skall inte vara tunga.

KOMMENTAR

Framskjutna eller/och tunga skuldror är ett vanligt fel hos rasen, likaså branta skuldror och korta överarmar. En basset hound ska inte ha samma överarmar som till exempel kusinen basset artesién normand.

Armbåge: Armbågarna skall varken vara inåt eller utåtvridna utan ligga väl an mot kroppssidorna.

Underarm: Frambenens övre del har en benägenhet att böja sig något inåt men det får inte vara böjda i sådan grad att det negativt påverkar rörelsefriheten eller så mycket att frambenen vidrör varandra i stående eller under rörelse.

KOMMENTAR

En lätt böjning i underarmen blir en naturlig följd av de korta benen som skall sluta väl om bröstkorgen.

Handlov: Överkotning i handlovarna är synnerligen oönskat.

KOMMENTAR

Notera att tydlig överkotning i handloven i de flesta fall ses som en abnormitet och är därmed ett diskvalificerande fel.

Framtassar: Tassarna skall vara massiva, väl välvda och ha tjocka trampdynor. Framtassarna kan peka rakt fram eller något utåt men i båda fallen skall hunden stå absolut korrekt. Hundens vikt skall uppåttas jämnt av samtliga tår och trampdynor med tassavtryck endast från trampdynorna. De senare skall vara så tätt slutna att tassavtrycken ger intryck av en stor hund.

KOMMENTAR

Det är viktigt att rasen har massiva tassar som är väl samlade. Det förekommer lösa/spretiga och platta tassar vilket inte borgar för god funktion. Tassar där den ena pekar rakt fram och den andra pekar något eller mycket utåt skall också uppmärksammas. Ovan nämnda brister bör sänka kvalitetspriset i förhållandet till graden av avvikelser.

BAKSTÅLL: Bakstället skall vara synnerligen väl utfyllt med muskler, bakifrån sett nästan klotformigt.

Knäled: Knälederna skall vara väl vinklade.

KOMMENTAR

En vanlig brist är knäledsvinklar vilket i sin tur ofta ger överbyggda/bakhöga hundar. Knäppt vinklade knäleder bör sänka kvalitetspriset i förhållandet till graden av avvikelser.

Has: Hasorna skall vara lågt ansatta, varken inåt eller utåtvridna och nätt och jämnt underställda kroppen när hunden står naturligt.

Baktassar: Baktassar, se framtassar.

Hane med utmärkt hals och skulderläge samt välvinklat bakställe.

Hane med kort hals, framskjuten/tung skuldra och kort överarm.

RÖRELSE:

Rörelserna är mycket viktiga. De skall vara fria och typiska med god räckvidd framåt och bakben med gott påskjut. Has- och knäleder får aldrig vara stela under rörelse, inte heller får tår släpa i marken.

KOMMENTAR

Vi får inte glömma att från början var rasen avsedd att användas som en långsamt drivande hund, därför skall rörelserna ge intryck av uthållighet. Steget skall vara långt, väl avvägt och balanserat. Hundar som rör sig tungt och/eller med kort steg har inte de önskvärda rörelserna som krävs av en arbetande hund. Hundar som släpar tassarna i rörelse skall ses som osunda. En basset hound är och skall vara en rörlig hund och därför måste detta prioriteras i högre grad än vad som gjorts tidigare.

HUD: Lös hud kan förekomma i måttlig mängd som rynkor över och vid sidan av ögonen och i varje fall skall huden på huvudet vara så lös att det uppstår tydliga rynkor, när huden dras fram eller när huvudet hålles sänkt.

Tvärgående hudrynkor skall finnas på mellanhänderna och kan förekomma på mellanfötterna från haslederna ner till tassarna. På hasledens baksida bildar den lösa huden en liten påse.

KOMMENTAR

Det står i standarden att lös hud kan förekomma i måttlig mängd vilket också är karakteristiskt för rasen. För att få önskvärd helhet så innebär det att en basset hound behöver ha en del löst ljumskskinn för att erhålla den rätta silhuetten. Observera att uppdragen underlinje och torra ljumskar inte bidrar till rätt helhet.

För övrigt skall inte överdrivet lös hud på huvud och hals, alltför djup läpp eller rikliga hudrynkor på frambenen och överdrivna haspåsar premieras då detta inte tillför helheten något väsentligt.

Hudkonditionen bör också uppmärksammas, då det ibland förekommer hundar med röd och irriterad hud. Detta skall vägas in i bedömningen och påverka prissättningen nedåt i förhållande till graden av bristande hudkondition.

Notera att eventuella missfärgningar i pälsen inte skall förväxlas med bristande hudkondition.

Allför stram med
avsaknad av lös hud.

Tillräckligt med lös hud.

Lagom mängd lös hud.

Riklig men acceptabel
mängd lös hud.

Alltför riklig och
överdrivet lös hud.

PÄLS: Pälsen skall vara slät, kort och tätliggande utan att vara för fin. Konturen skall vara ren och fri från fransar. En långhårig, mjuk päls med fransar är inte önskvärd.

Pälsstruktur: Pälsstrukturen på öronen skall vara som sammet.

KOMMENTAR

Långhåriga Basset Hounds nämns som inte önskvärda. De långa håren syns tydligt på öron, förbröst och svans och går inte att ta miste på. Påtaglig långhårighet anses som otypiskt för rasen och därmed kan man ge dessa hundar priset 0.

Färg: Vanligen trefärgad, vit gulröd svart eller tvåfärgad, vit och gul, men alla kända "hound färger" är tillåtna.

Långhårig
basset hound.

KOMMENTAR

I rasen basset hound finns det inga s.k. "feltecknade" hundar. Till exempel är inte ett vitt öra, sned blås eller avsaknad av vit svanstipp något fel. En basset hound kan vara tecknad precis hur som helst så länge den håller sig inom kända "hound-färger".

STORLEK/VIKT:

Mankhöjd: Mankhöjden skall vara mellan 33 - 38 cm.

KOMMENTAR

En basset hound är en relativt stor och tung hund i förhållande till sin mankhöjd. I genomsnitt väger en hane 28-35 kg och en tik 25-32 kg.

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas förhållande till graden av avvikelse.

NOTA BENE:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

KOMMENTAR

I nuläget (2009) pågår en revidering och översyn av samtliga rasstandards för att få en uppfattning om exteriöra överdrifter har befrämjats antingen genom inkorrekt tolkning eller missförstånd av standards. Därav har SKK sammanfattat "Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar" (SRD) rörande exteriöra överdrifter hos rashundar.

Utdrag från SRD avseende de detaljer på basset hound där "åtgärder krävs".

"**Överdrifter av rasens kondrodystrofa konstruktion och tyngd kan medföra allvarliga hälsorisker. I rasen förekommer;**
* hudvecks- och ögoninflammationer på grund av alltför riklig hud och otillräckligt strama ögonkanter.
* frekvent återkommande öroninflammationer som kan förknippas med alltför tunga/långa öronlappar.
* rörelsestörningar pga. för lågt markavstånd förorsakat av överdrift i rasens kondrodystrofa konstruktion.
Vid bedömning av basset hound ska därför särskild uppmärksamhet fästas vid ögon, öron, hud och rörelser.
Sunda ögon, öron och hud samt fria rörelser värderas högt."

Nedan följer rasklubbens kommentarer till nämnda problem.

Ögon: Otillräckligt strama ögonkanter och dylikt som kan ge upphov till problem. **Ögonen ska se friska och sunda ut, inte vara alltför "öppna".** Det röda i nedre ögonlocket kan synas men det får inte vara framträdande. (Läs om mer detaljer under "Ögon".)

Hud: Individer med alltför riklig och överdriven mängd lös hud har inget stöd i standarden. Dock är lös hud i lagom mängd karakteristiskt för rasen och **det man eftersträvar är att ha lös hud på rätt plats i lagom mängd vilket också befrämjar önskvärd typ.**

Man skall också uppmärksamma hudkonditionen. Många tror att riklig mängd lös hud skulle vara mer predisponerat för hudproblem, men så är inte fallet. Kontrollera därför såväl den "torraste" som den skinnigaste basset hunden då detta förekommer på alla "mängder" av hud. Huvudproblemet för hudproblem är mestadels medfött dåligt immunförsvar.

Notera att eventuella missfärgningar i pälsen (vanligt på äldre hundar) inte skall förväxlas med bristande hudkondition.

Öron: Basset hound är ingen "öron-problemras" i sig såsom en del andra raser med långa och lågt ansatta öron. Detta pga. att basset hound har i regel tämligen vida och hårlösa örongångar. De individer bland basset hounds som dock får problem med öroninflammationer får inte detta pga. öronlängden. Detta är lika fördelat oavsett öronlängd eftersom många av öronproblemen är immunologiskt betingade. Med andra ord så är det inte ovanligt att en basset hound med hudproblem också har öronproblem. Däremot anser rasklubben att just öronlängden är en detalj som överdrivs i mycket hög grad. Detta i kombination med för övrigt alltför lös hud på huvudet gör att hela "ansiktet" dras neråt vilket i sin tur då också ger "öppna ögon".

Det handlar om att få balans mellan huvudets inbördes delar, så att mängden lös hud på huvudet, läppar och dewlaps samt öronlängd harmonierar i en rastypisk och sund helhet.

Viktigare och sundare än onödigt generös öronlängd är korrekt ansättning och struktur samt att de är väl inrullade.

Rörelser: Rörelsestörningar pga. för lågt markavstånd och/eller alltför bristfällig anatomi förekommer. Det är dock inte bara markavståndet i sig som i förekommande fall ger undermåliga rörelser, det är oftast i kombination med dessutom bristfällig anatomi. Det är inte heller alltid så att låga hundar är lika med orörliga hundar och "höga" hundar med automatik skulle röra sig bättre då rörelsestörningar förekommer hos alla typer av basset hounds. (Givetvis strävar man inte efter alltför låga hundar pga. att även detta är en överdrift. Läs mer om lämpligt markavstånd under "Bröstkorg".)

En basset hound är och skall vara en rörlig hund och därför måste rörelserna prioriteras i högre grad än vad som gjorts tidigare.

Summering:

Ovan nämnda detaljer skall begrundas noggrant och kommentarerna i kompendiet avseende dessa är väl värda att läsas en gång extra.

TESTIKLAR:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.